

[Christmas Møller.]

Lovforslag, nemlig Bestemmelserne om, hvad Ministeren kan paabyde vedrørende Anbringelse af Mærkning og Belysning og anden Indretning, saa er det jo ligetil, at der skal være faste og bestemte Regler paa dette Omraade, og det kan vi naturligvis tiltræde. Det samme gælder Straffebestemmelserne, og at der skal kunne træffes Bestemmelser af Hensyn til Almenhedens Betyggelse og vel ogsaa af andre Grunde, saaledes som det staar i § 5, er ogsaa ganske ligetil.

Vi vil altsaa give Lovforslagene en velvillig Behandling, men vi vil navnlig benytte Udvalgsbehandlingen til at se at faa Ministeren til, om jeg saa maa sige, at starte en ny Politik paa dette Omraade, anderledes end den, der har været ført nu i en Del Tid.

Hvad angaar det andet Lovforslag, om faste Regler for Befordring med Luftfartøj, har jeg ikke noget imod, at der gives faste Regler. Det kan der jo ogsaa være, selv om det er private Selskaber eller Privatpersoner, der skal have Ret til at udføre denne Virksomhed — og det vil jeg i hvert Tilfælde for mit Vedkommende ganske overordentlig stærkt forbeholde mig kan ske. I det store og hele tror jeg heller ikke, der kan siges noget som helst mod de Regler, der her er angivet. Andre Ordførere har i særlig Grad gjort Bemærkninger angaaende § 22. Herom har jeg kun den Bemærkning, at de Regler, som der fastslaaes om et Maksimumsbeløb for den Erstatning, der kan ydes den enkelte og det enkelte Stykke Gods, vedrører naturligvis ikke det frie Forsikringsvæsens Ret til at træffe Bestemmelser disse Spørgsmaal vedrørende. Det vedrører kun Befordrerens Ret, han kan ikke sætte Beløbet højere, end det her er angivet.

Vi vil altsaa give Lovforslagene en velvillig Behandling. Vi vil gerne indskrænke Ministerens Myndighed noget, og vi vil navnlig gerne have sat Fart i Flyvningen her i Landet.

Hassing Jørgensen: Jeg kan i Tilslutning til de foregaaende Ordførere anbefale de to foreliggende Lovforslag til Gennemførelse. Deres Indhold er for en stor Del afhængig af de internationale Aftaler, som, forekommer det mig, man, saa vidt det er muligt, bør holde sig efterrettelig.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller ankede over Indholdet af § 2 i Lovforslag Nr. 94 om Ændring i Luftfartsloven, og var utryk ved den Bestemmelse, at Flyvning — jeg beder det ærede Medlem be-

mærke, at her er Tale om Befordring mod Betaling — ikke skulde kunne finde Sted uden for Statens Regning eller i Henhold til særlig Koncession. Jeg sympatiserer meget med den Tankegang, som er udtrykt i Lovforslaget, at den kun bør finde Sted ved Staten eller ved særlig Koncession, men jeg forstaar denne Bestemmelse udelukkende som en Sikkerhedsbestemmelse. Hvis et Selskab eller en velstaaende Privatmand vil etablere en Rute mellem to eller flere forskellige Pladser her i Landet og har opfyldt alle de Fordringer, som Ministeren mener bør opfyldes af Hensyn til Sikkerheden, vil jeg anse det for selvfølgelig, at Ministeren meddeler Koncession. Dette vil jeg gerne bede Ministeren om at bekræfte.

Ellers har jeg ingen saglige Indvendinger imod de to Lovforslag. Jeg har en enkelt sproglig Indvending. Man benytter Udtrykket: Befordrer. Det er nok et dansk Ord, men jeg finder, det er saa svært et Ord, at det sikkert maa være bedre anvendeligt ved Spiritusprøverne end i denne Forbindelse. Jeg synes, det er ret svært at sige dette Ord, og jeg beder ærede Medlemmer overveje, om det ikke vilde være særdeles ønskeligt at faa et helt andet Ord i Stedet for. Dertil kommer, at Ordet maaske endda kunde misforstaas. Hvem er Befordreren? Er det den, der fører Maskinen, eller den, der ejer Maskinen? Om dem begge kunde formentlig dette Udtryk benyttes, og det maa dog være ganske klart, at den, der er tænkt paa i denne Forbindelse, den, der skal have hele Ansvaret, maa være den, der er Indehaver af Koncessionen, som er meddelt i Henhold til Luftfartsloven. Jeg vil haabe, det kan lykkes at finde et godt Udtryk for det, der her er tænkt paa.

Med disse Love og med den gældende Luftfartslov er vi ganske sikkert paa Højde med Udlandet i Henseende til Lovgivning, men det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har Ret i, at Lovgivning gør det ikke. Og i alle andre Henseender end netop Lovgivning maa vi vist erkende, at vi er ikke paa Højde med Udlandet. Der har ikke været stærkt Initiativ her i Landet over for denne Sag — der har heller ikke været Penge. Jeg skal dog nævne, at det forekommer mig, at Det danske Luftfartsselskab i de sidste Par Aar har udfoldet et ganske anerkendelsesværdigt Initiativ. Naar vi ser paa de Planer, Selskabet udsender, kan vi se, at der med stor Omtanke er knyttet de fornødne Forbindelser med de europæiske Hovedlinier. Aarsagerne til, at det hidtil er gaaet saa smaat ved Luftvæsenets Udfoldelse i Praksis, maa vel nok siges